

Jaarverslag 1990

ooievaarsbuitenstation

„IT EIBERTSHIEM“

Eernewoude

Earnewâld

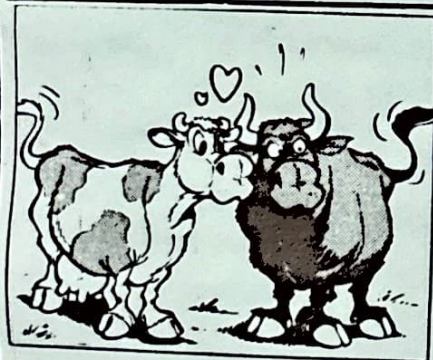
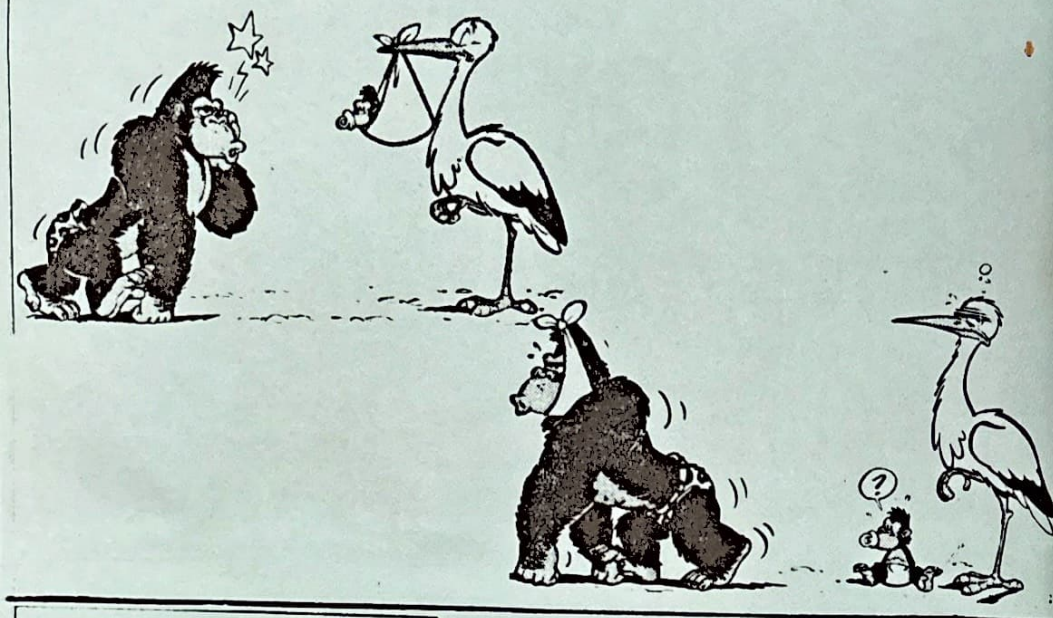

foto omslag
H. Folkertsma.

BESTE OOIEVAARSVRIENDEN

Bij dezen doen wij U toekomen het jaarverslag van "It Eibertshiem" betreffende het jaar 1990. Wij hopen dat U dit met belangstelling leest en het plezierig vindt, iets meer "te horen" met betrekking tot de ooievaars in Eernewoude. Vervolgens zullen we ook aandacht besteden aan de ooievaars in Nederland en ook hoe het ze internationaal verging. We proberen op die manier het beeld zo volledig mogelijk te maken wat betreft de ooievaar en het werk wat gedaan wordt om de ooievaar te behouden. Dit keer een wat langer jaarverslag dus, een speciaal verslag en dat mag ook wel, immers we hadden een jubileumjaar.

1980-1990, tien jaar

"It Eibertshiem"

KANTTEKENING

Bij het ouder worden betekend het viere van een verjaardag meestal meer achterom zien dan vooruit kijken. Wij zullen beiden doen. We zullen ook wel moeten, ingegeven door het feit dat we oog hebben voor de natuur en wetend dat die fors onder druk staat. De bescherming van de ooievaar vindt daar zijn oorsprong. We willen die ooievaar niet verliezen en daarnaast willen we nog veel meer!

Immers de toestand van het milieu is buitengewoon ernstig. Ondanks verbetering op deelterreinen verslechtert de situatie nog voortdurend. In de kerstrede van '89 van koningin Beatrix stond:

"Wat wij thans meemaken, is niet de vernietiging van de aarde in een klap, maar in een stil drama. Onze wereld lijdt onder ontbossing, woestijnvorming, vervuiling van lucht, bodem en water, uitsterven van dieren en plantesoorten, aantasting van ozonlaag en stijging van temperatuur met bedreigende gevolgen"

We hebben er moeite mee dat de aarde kwetsbaar is. Zijn er niet altijd soorten uitgestorven en bleek de natuur hier niet altijd tegen bestand? Schuldig als we ons voelen zijn we op zoek naar excuses maar die zijn niet eenvoudig te vinden. Voorheen stierf eens in de zoveel jaren een plant of diersoort uit nu echter gebeurt dat elk uur. Zien we eigenlijk wel wat er gebeurt? We mogen deze situatie niet op haar beloop laten, het gaat om veel meer dan de majestueuze vlucht van een arend of ooievaar. Onze toekomst staat op het spel. In een tijd waarin we beschikken over meer en grotere mogelijkheden voor internationale samenwerking zal dat zeker voor het milieu een must zijn. Het behoud van de vogels en dus ook van de ooievaar heeft meer kans van slagen als we actie ondernemen om de ecologische gezondheid van de aarde te behouden. Behoud de vogels: behoud de wereld, zo simpel en ook zo moeilijk. We hebben de middelen, nu nog de wil en misschien kunnen we wat leren van de vogels zelf, zij kennen geen grenzen.

Foto: J. Koopmans.

IT EIBERTSHIEM IN 1990

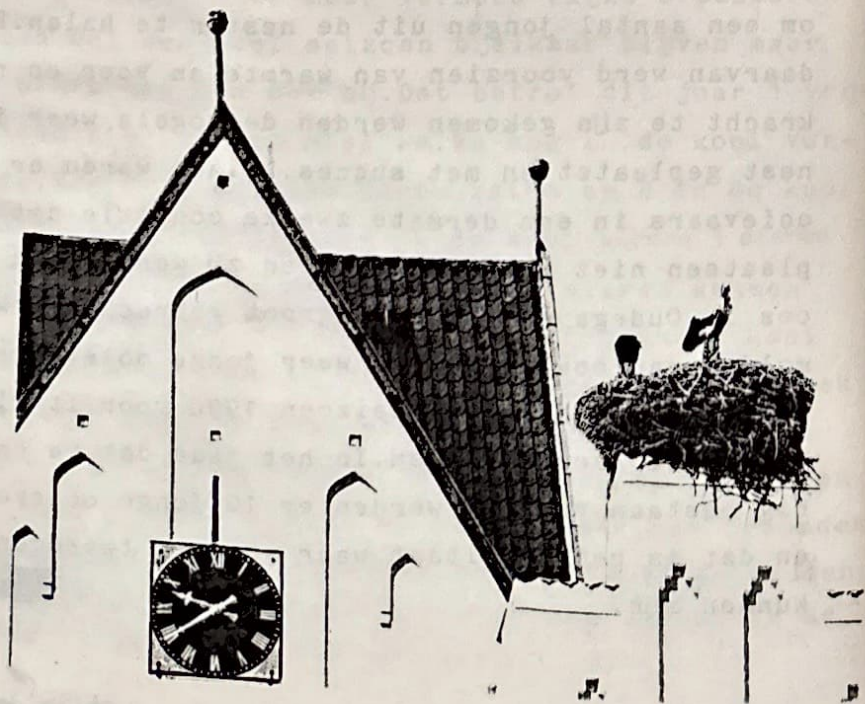
Na een zeer zachte winter of beter gezegd na een periode van geen winter, want vorstdagen heeft 1990 niet gehad begonnen de ooievaars al vroeg met de nestbouw. Dat alleen al is een mooi gezicht, het af en aan vliegen van ooievaars met grote takken in de bek of soms hele plukken oud gras. In soms nog geen week zie je dan toch hele bouwwerken ontstaan. Evenals vorig jaar, hoe is het mogelijk, werd het eerste ei gelegd op 1 April.

Er zouden er nog 17 volgen en dat waren er nogal wat meer dan voorafgaande jaren. Maar we hadden ook nog niet eerder 7 broedparen. Van die 7 paren legden 5 paren in totaal 18 eieren. Tot nu toe hebben we elk jaar wel 1 of meer vermoedelijke broedparen die dan wel een heel seizoen bijelkaar blijven maar daar blijft het dan ook bij. Dat betrof dit jaar 1 vrijvliegend stel en een stel welke nog in de kooi vertoefde. Van de 5 overige paren zaten er 2 in de kooi en waren er 3 vrijvliegend. In de kooi werden 3 eieren gelegd bij de 2 paren en al de 3 eieren kwamen uit zodat we voor het eerst bij 2 paren in de kooi 3 jongen hadden. Ook bij de 3 vrijvliegende paren leek alles zeer goed te gaan want zij zorgden voor 13 jongen zodat er in totaal 16 ooievaars op de nesten zaten. Een resultaat waar we alleen maar van droomden. Nu maar afwachten hoeveel de eerste 10 dagen zouden doorstaan want de meeste slachtoffers vallen in de eerste 10 dagen van hun bestaan.

Toch verloopt elk jaar anders dan voorgaande jaren en blijft het moeilijk om voorspellingen te doen. Zo ook 1990. Aangaande het weer verliep het voorjaar prima en de eerste 10 levensdagen werden door alle jongen doorstaan. De problemen ontstonden in het pinksterweekend toen de jongen al veel ouder waren. In Eernewoude kregen we in dat bewuste weekend extreem veel regen bij een veel te lage temperatuur voor de tijd van het jaar. Dit nu bleek funest voor de jonge ooievaars. Op pinkstermaandag gingen er dientengevolge 6 dood. Een kleine ramp dus op It Eibertshiem. Niet alleen bij ons maar ook in andere buitenstations sneuvelden ooievaars ten gevolge van het weer. Ook de nog levende vogels hadden het zwaar te verduren door de kou en regen. Om verdere verliezen tegen te gaan werd besloten om een aantal jongen uit de nesten te halen. Een deel daarvan werd voorzien van warmte en voer en na op kracht te zijn gekomen werden de vogels weer in het nest geplaatst en met succes. Helaas waren er ook ooievaars in een dermate zwakke conditie dat terugplaatsen niet mogelijk bleek en zij werden ook met succes in Oudega met de hand groot gebracht. De kranten melden dan ook: In Oudega weer jonge ooievaars. Al met al is het broedseizoen 1990 voor It Eibertshiem toch heel goed verlopen. In het jaar dat we ons 10 jarig bestaan vierden werden er 10 jonge ooievaars groot en dat is een resultaat waar wij zeer tevreden mee kunnen zijn.

Wat werkzaamheden betrof was 1990 ook een druk jaar. In januari zijn we begonnen met het aanbrengen van een betere afrastering van ons terrein. Regelmatig werden we geconfronteerd met personen welke of niet kunnen lezen of zich althans niets aantrekken van de spelregels. Met name in de broedtijd is veel verstoring iets wat we willen voorkomen. Met het plaatsen van een hek bij de ingang en de uitgang verderop gelegen lijkt er toch enige verbetering op te treden in het negeren van de aanwijzingen. Via kijkgaten in de vlechtschermen kan men toch nog de ooievaars in voldoende mate waarnemen. Wel hopen we dat ook het nest op het dak weer in gebruik genomen wordt, dat is van alle kanten goed te zien en minder gevoelig voor verstoring.

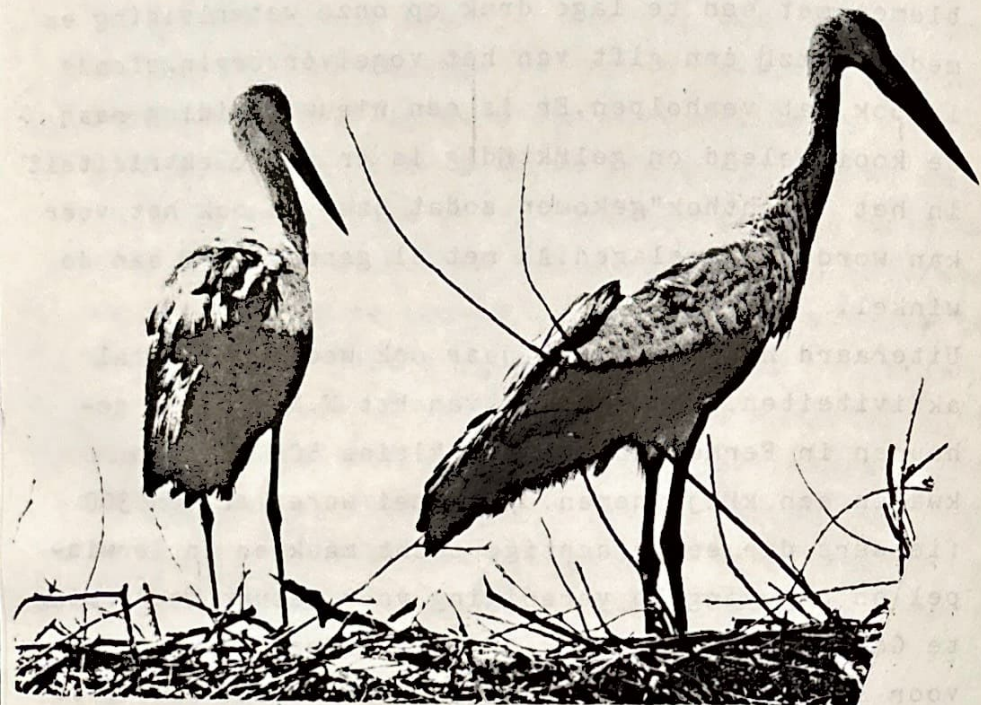

In voorgaande jaren hadden we ook nogal wat problemen met een te lage druk op onze waterleiding en mede dankzij een gift van het vogelverzorgingsfonds is ook dat verholpen. Er is een nieuwe leiding naar de kooi gelegd en gelijktijdig is er ook elektriciteit in het "nachthok" gekomen zodat daar nu ook het voer kan worden opgeslagen. Al met al genoeg werk aan de winkel.

Uiteraard hadden we dit jaar ook weer een aantal activiteiten. De rangerdag van het W.N.F. werd gehouden in Eernewoude en een kleine 500 rangers kwamen een kijkje nemen. Op 20 mei waren er een 300 fietsers die een prachtige tocht maakten in Terwispeel en omgeving. De vereniging voor natuurbescherming te Gorredijk en omgeving organiseerden nu al weer voor de vijfde keer een dergelijk evenement waarbij de opbrengsten voor de ooievaars zijn. Hulde.

Ook op de natuur en milieumarkt in Leeuwarden was It Eibertshiem aanwezig. Jammer dat het Jubileum van It Fryske Gea zo in het water viel. Via het museum in Gorredijk waren we ook vertegenwoordigd op de in het kader van 60 jaar Fryske Gea georganiseerde tentoonstelling. In combinatie met Vogelbescherming werd Plant en Dier in Leeuwarden bezocht en op verzoek van de Hortus in Haren verleenden we medewerking aan de aldaar gehouden boerenmarkt. Ook in educatieve zin zeer veel activiteiten in 1990.

10 jaar It Eibertshiem jubileum.

Op 24 juni vierden we met een open dag het feit dat we 10 jaar geleden van start gingen. Op die stralende dag was het een drukte van belang. Om 9 uur s'morgens vertrokken al onze eerste gasten voor een vaartocht door de prachtige Alde Feanen. In totaal maakten 120 donateurs gebruik van deze mogelijkheid. Een 500 bezoekers konden die dag genieten van ooievaars, ooievaars en nog eens ooievaars. Hetzij in het echt, op dia of film. Ook de media heeft zeer uitvoerig aandacht besteed aan een en ander.

Van het Gezondheidsnieuws van Dr. Vogel tot Friesch Dagblad, van Nieuwsblad van Noord Oost Friesland tot Leeuwarder Courant van Boarnsterstim tot Omrop Fryslân. Heel fijn dat ook daar de belangstelling groot is.

Op 15 september hebben we ons jubileumjaar afgesloten met een bijeenkomst van alle medewerkers van de buitenstations in Nederland, Het Liesveld, de Ooievaarscommissie en Vogelbescherming.

Een grote opkomst dit jaar, wat we erg op prijs stelden een goed onderling contact in dezen is ook erg belangrijk. Bijzonder verheugd kunnen we nog melden dat Dhr. C. Vos projectleider van het hele ooievaarsgebeuren op die dag de gouden lepelaar van Vogelbescherming in ontvangst kon nemen. Proficiat!

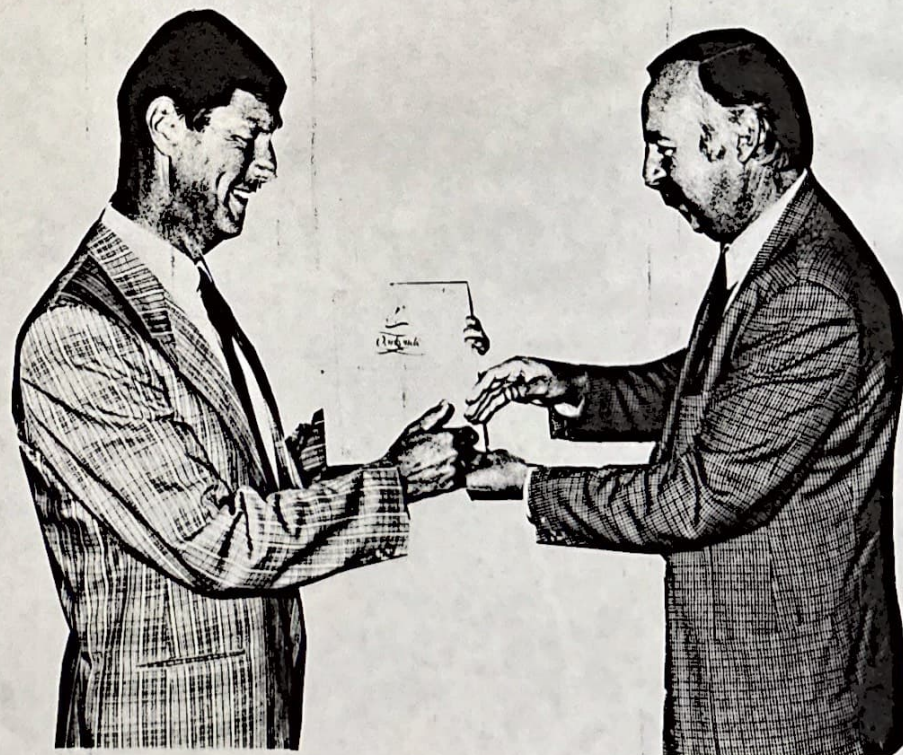

Foto: F. Foekema.

DE OOIEVAARS IN NEDERLAND.

Niet alleen in Eernewoude waren de resultaten erg goed ook op de andere buitenstations en in Het Liesveld verliep het naar tevredenheid. Maar liefst 217 jonge ooievaars werden dit jaar aan de populatie toegevoegd en dat is een geweldig resultaat. Ook zien we door het grotere aantal vrijvliegende vogels steeds vaker buitenlandse gasten bij de stations. En ook omgekeerd zien buitenlanders weer steeds meer Nederlandse ooievaars. Op 31 aug. jl. werden 4 vogels van het station in Haastrecht signaleerd bij een buitenstation in Zwitserland! Het Liesveld en de 12 buitenstations zijn nu dus mooi op weg om het aantal ooievaars te doen stijgen en dat is het begin. Als daarnaast nu ook de verbetering van het biotoop meer gestalte krijgt zal onze gezamenlijke inspanning toch zeker beloond worden.

DE OOIEVAARS INTERNATIONAAL.

Ook internationaal krijgt de ooievaar zeer veel aandacht en er is bijna geen land te vinden waar de ooievaar geen bescherming krijgt of waar hij tenminste niet nauwlettend gevolgd wordt. Of je nu komt in Rusland, Denemarken, Griekenland, Zwitserland, Polen of Portugal overal zijn nationaal of lokaal werkgroepen in de weer met : Ciconia ciconia, White stork, Storobán, Weisstorch, Cigogne blanche, Wit stork, Cicognabianca, Valge-toonekurg, Bocian biaty, de ooievaar of earrebarre.

Foto: H. Folkertsma.

De aantallen per land verschillen uiteraard sterk en in de meeste landen zie je een duidelijke achteruitgang hoewel die niet overal zo spectaculair is/ was als in Nederland. In Denemarken zie je eenzelfde daling als bij ons maar in Rusland zie je een lichte stijging (3,3%). Deze cijfers zijn van het laatste census jaar. (1984) en het gaat dan om paren.

Portugal - 2000	Spanje - 6753
Frankrijk - 9	Oostenrijk - 318
Duitsland - 3371	Polen - 30500 !
Tsjecho-Slowakije - 2448	Rusland - 37086 !
Denemarken - 19	Roemenië - 3570
Turkije - 6580	Bulgarije - 5422
Iran - 2394	Marokko - 11600 !
Griekenland - 184	Tunesië - 330

Nederland 5

De internationale belangstelling zal ook blijken uit het volgende artikel. Van Jozef Radkiewicz ontving ik het boekje: Bocian biaty na srodkowim Nadodrze u latach 1973-1979. (Witte ooievaars in Midden Europa in de jaren 1973-1979) Zielona Gora ligt in Polen, beslaat het 8ste deel en grenst aan Duitsland en de Oostzee.

Voorwoord.

Werken aan het optreden van de witte ooievaar in mei in Europa is voor ons al een traditie. De eerste experimenten met tellingen in een gebied stammen uit de zeventiger jaren van de vorige eeuw en het betrof waarnemingen in het vroegere Galicië. Pionier op dit gebied was Eugeniusz Janota (1876) Met enthousiasme dateerde hij. Dit was het begin van het wetenschappelijk onderzoek over de witte ooievaar. Naar zijn voorbeeld bogen biologen en ecologen zich over het Poolse vraagstuk van de bescherming van deze vogel. Enige Poolse onderzoekers waren Sokolowski (1932, 1935) Wodzicki (1933, 34 en 35) Czudek (1935) en anderen. Jarenlange observaties toonden de trek van de witte ooievaar in Europa met daarin een belangrijk Pools aandeel. Er waren belangrijke dalingen merkbaar vooral vanuit Denemarken en Nederland, van de witte ooievaar. Volgens informatie van de Denen Dybbro en Schüza nestelden in Denemarken in 1934 ongeveer 4000 paar, in 1952 nog 222 paar en in 1977 nauwelijks nog 35 paren. In Nederland telde men in 1939 319 paar, wat in 1976 gedaald was tot 6 paar. Een sterke daling noteerden wij ook van Slowaakse zijde waar in het tijdvak 1934-1958 de stand met 50% achter-

uit ging. In Węgrzech in 1958 7473, tegen 4005 paar in 1974. Verder werden er dalingen geconstateerd in Spanje, Africa, Litouwen en Letland in de 70er jaren. Bevestigingen van professor Jakubca (1980) wezen uit dat op een oppervlakte van 120.000 km² (buiten de Poolse grenzen in 1934 talrijke ooievaars nestelden. Dit waren 16263 paar. Bij een telling in '74 blijken er 14.883 paren te zijn. In Śląska was er in dat tijdvak een groei te zien, in '34 1499 paar, in '74 1806 paar.

(met dank aan L. Stockmann voor het vertaal werk)

WSTĘP

Prace nad występowaniem bociana białego w Europie mają już swoją tradycję. Pierwsza próba policzenia gniazd pochodzi z połowy lat siedemdziesiątych ubiegłego wieku i dotyczy obszarów byłej Galicji. Pionierem w tej dziedzinie był Eugeniusz Janota (1876). Od tej pory datuje się początek badań naukowych nad bocianem białym. Jego rozmieszczeniu, biologii, ekologii i problemom ochrony w Polsce m. in. poświęcili prace: Sokolowski (1932, 1935), Wodzicki (1933, 1934, 1935), Czudek (1935), Szczepski (1935), Oltuszewski (1937), Mrugasiewicz (1959, 1972), Zabłocka (1959), Panfil (1961), Noskiewicz (1966), Ferens (1973), Jakubiec (1978), Górski *et al.* (1980), Profus i Mielczarek (1981) i inni.

Wieloletnie obserwacje wskazują na duże wahania liczebności bociana białego w Europie, o czym m. in. świadczą międzynarodowe akcje liczenia tego gatunku w latach 1934 (Schüz, 1936) i 1958 (Schüz, Szijj, 1960 a, b, 1962). Znaczny spadek liczebności bociana białego uwidocznił się szczególnie w Danii, Holandii i na znacznych obszarach RFN. Według informacji Dybbro (1972) i Schüza (1979) w Danii w roku 1934 gnieździło się około 4000 par, w 1952 r. — 222 pary, a w roku 1977 zaledwie 35 par. W Holandii z 319 par w roku 1939 liczba ta obniżyła się do 6 w roku 1976 (Schüz, 1977). Spadek liczebności par lęgowych odnotowano także na Słowacji o 50% w okresie od 1934 r. do 1958 r. (Stollmann, 1972) na Węgrzech 1958 r. z 7473 do 4005 par lęgowych w roku 1974 (Jakab, 1977) oraz w Hiszpanii, Afryce, Litwie, Łotwie i Siedmiogrodzie (Schüz, 1977).

Rozważania Profusa i Jakubca (1980) wskazują, że na powierzchni ok. 120 000 km² (znajdującej się w obecnych granicach Polski, gdzie liczono bociany w 1934 r.) gnieździły się 16 263 pary. Ponowny „spis” na tym obszarze, przeprowadzony w 1974 r., wykazał 14 883 pary, a więc stosunkowo nieduży spadek. Na obszarze Śląska w tym samym okresie zaznaczył się wzrost. I tak np. w roku 1934 było tu 1499 par, zaś w 1974 r. już 1806 par (Profus i Mielczarek, 1981).

ОХРАННЫЙ ПАСПОРТ НА ГНЕЗДО БЕЛОГО АИСТА

Район _____

Село _____

Владелец усадьбы _____

Когда и на чем построено гнездо _____

Подпись лица ответственного за сохранность гнезда _____

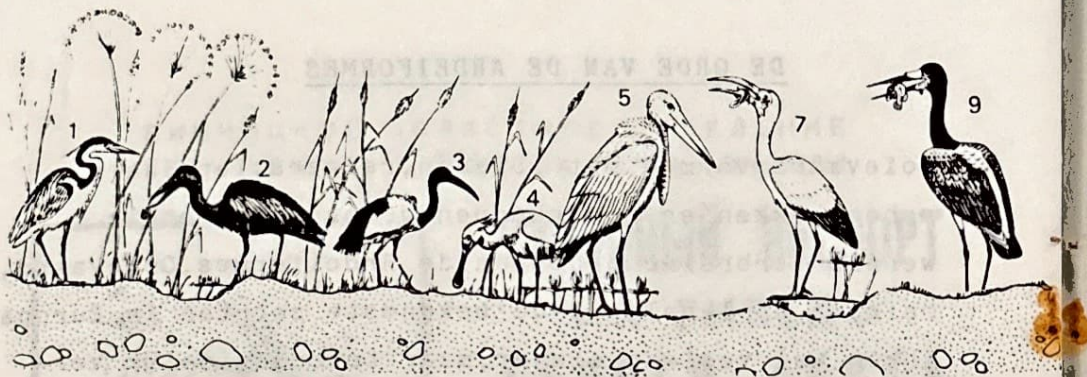
ГОД	ВЫЛУТИЛОСЬ ПТИЦ	ВЫЛЕТЕЛО ИЗ ГНЕЗДА ПТИЦ	ОСОБЫЕ ЗАМЕЧАНИЯ
1972			
1973			
1974			
1975			Via Hans Jerrentrup ontving ik uit Griekenland ook een zeer intressant boekwerkje met veel gegevens over de Αετοκοιταριάς maar helaas kunt ook u zeer waarschijnlijk geen grieks lezen, vandaar dat ik hier wil volstaan met deze tellijst.
1976			
1977			Περιληψη
1978			Μελετήθηκε ή οικολογική πλευρά του οικοσυστήματος του δέλτα του ποταμού Νέστου και των λιμνοθαλασσών της Κεραμωτής. Η περιοχή χωρίστηκε σε γεωμορφολογικές-οικολογικές υπομονάδες.
1979			Για τα χερσαία Σπονδυλόζωα της περιοχής, προσδιορίστηκαν οι βιότοποι που προτιμούν ώστε να χρησιμεύουν σαν βιοδείκτες της φυσικότητας του χώρου όπου ζούν.
1980			Το δεύτερο μέρος της εργασίας περιλαμβάνει θέματα που αφορούν την διάσπαση μεταξύ προστασίας της φύσης και των ανθρώπινων δραστηριοτήτων. Μετά την περιγραφή της οικολογικής και οικονομικής σημασίας και δυνατότητας των υδροβιότοπων καθώς και των αλλαγών που έχουν προέλθει από ανθρώπινες δραστηριότητες στην περιοχή του Νέστου, προτείνονται λύσεις για την σωστότερη διαχείριση της περιοχής.
1981			

DE ORDE VAN DE ARDEIFORMES

Ooievaars vormen met ibissen, reigers, lepelaars, schoenbekken en hamerkoppen de over de gehele wereld verbreide orde van de Ardeiformes. Ooievaars, reigers en lepelaars—de bekendste soorten in Europa lijken wel veel op elkaar, maar tonen duidelijk verschillen in uiterlijk, vlucht, jacht, wijze van broeden en nog allerlei andere gedragswijzen. Reigers zijn niet in staat om langdurig te "zeilen", beloeren en besluipen hun prooi, meestal in niet al te diep water en grijpen de prooi dan door de pijlsnelle strekking van de hals. Lepelaars "maaïen" met de geopende uiteinden van hun leppelbekken in ondiep water en grijpen zo allerlei kleine diertjes. De ooievaar vliegt evenals de lepelaar met gestrekte hals, is een groot gebruiker van termiek, bemachtigt de prooi lopend, op de grond of in ondiep water en broedt in de regel solitair.

In Afrika, het land van de ooievaar, zien we weer ooievaars met heel andere kenmerken. Zo is bv. de snavel van de zadelbekooievaar volkomen aangepast aan het vangen van vis. De schoenbekooievaar zijn snavel is een prachtig instrument voor het vangen van grote vissen en amfibieën. Om hun deftige uiterlijk ziet men daarentegen de maraboes als karikaturen van waardige oude heren. Een plechtige kaalhoofdige vogel in rok met op de rug gevouwen handen.

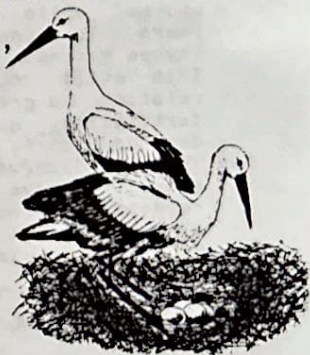
Een zeer uitgebreide familie waarin je meer namen tegenkomt dan je zo op eerste gezicht zou verwachten. Een aantal namen: Schoenbekooievaar, Ibis, Afrikaanse maraboe, Hamerkop, Zadelbekooievaar, Wolnekooievaar, Adimooievaar, Afrikaanse nimmerzat, Heilige ibis, Zwarte ooievaar, Afrikaanse gaper, de blauwe reiger, Lepelaar en zo kunnen we nog wel een tijdje doorgaan. Een aantal van deze soorten ziet u hierbij afgebeeld.

Ooievaar niet voor 't grijpen

AMELAND - Frambuschauffeur Joop Edes was dit weekeinde betrokken bij een wel heel bijzondere aanrijding. Hij kreeg een ooievaar tegen de bus. Dat gebeurde ter hoogte van het postkantoor in Hollum. Het dier was enigszins versuft, maar leek niet gewond. Toch achtte Edes het raadzaam om Piet de Jong van het asiel De Vogeljutter te waarschuwen. Die ging er met dochter Petra op af. De ooievaar bleek inderdaad weinig te mankeren, want het dier liet zich niet vangen. Dat deed Piet's vrouw Anna, moeder van zeven kinderen, opmerken dat het omgaan met dit diersoort hem vroeger handiger af ging.

WIST U DAT:

- Onze beheerder, Nico Minnema werd geconfronteerd met de melding: Er hangt een ooievaar aan het nest? Wat bleek, een ooievaar was, hoe bestaat het met zijn poot blijven steken aan de gevlochten opstaande nestrand. Gelukkig kon de vogel uit zijn benarde positie worden gered.
- Onze werkgroepleden. Freerk Jelsma en Jan Kuipers en ook hun gezinsleden het dit jaar erg druk hadden met het grootbrengen van ooievaars. De kranten melden dan ook: **Weer ooievaars in Oudega!**
- Ons werkgroeplid, Jan Koopmans een primeur had? Lenie 't Hart haalt zeehonden van de Terschellinger boot en Jan haalt de ooievaar van de boot. De vogel was eerst al gezien op Ameland (zie inzet) en later dus gevangen door Dhr. Hessel Wiegman die hem in een zeer grote doos op het autodek van de veerboot had geplaatst.
- Dat onze penningmeester Wiepke Hooghiemster op hoogtijdagen uitstekend weet in te schatten hoeveel frisdrank er nodig is op It Eibertshiem?????
- Dat onze voorzitter Haije Folkertsma, in Lemmer op visite daar hoog in de lucht 5 ooievaars ontwaarde die aldaar neerstreken. 1 Vogel landde op het dak van de sportkantine en dat die nummer 1200 droeg! Afkomstig u raadt het al uit: Eernewoude.

- Ons werkgroeplid Bertus Adema zich dit seizoen zeer verdienstelijk maakte als....ober!
- Dat Dhr.C.Evers, voorzitter van Vogelbescherming, zich in Eernewoude durfde te vertonen zonder stropdas met ooievaar? Zoals u ziet toonde hij bijtijds berouw.

-Ons jaarverslag van 1989 ook geheel in het Engels is verschenen. Onze Dear stork friends van de Associação Nacional de Conservação da Natureza in Portugal hadden ons verslag ontvangen maar lezen geen Nederlands. Via Dhr. Timmer, vertaler in Wageningen lezen zij het nu in het Engels.

Wie weet ontvangt u in de toekomst het verslag in.....

Future

As "It Eibertshiem" we're active now for ten years with storks, while the re-introduction scheme is running for twenty years. In those years a lot has changed, and still has not. For Thyse writes: "Of all this hardly anything is known for sure". This still counts if you look at things like: Food-supply in relation to ground water level, use of pastures, intensity of fertilizing, structure of the vegetation, etc. But also the demands put to the breeding-biotope are not sufficiently known. This all deserves further studies, since we want to preserve the stork. We have to conserve the yet undisturbed habitats, and if possible improve them. This task is lying in front of us, and with this we'll have to work in the coming years. Note: Together! Your support, in any aspect whatsoever, remains indispensable.

TOT BESLUIT.

Bij vogels die voor het eerst broeden (in hun 3de tot 5de levensjaar) zijn broed en verzorgingsinstinct nog maar gebrekkig ontwikkeld en bijgevolg is veelal het tal nakomelingen gering. Af en toe lijkt de mens ook zoiets te hebben. Hoe anders valt ons gedrag te verklaren? Octavio Paz, de nobelprijswinnaar voor literatuur waarschuwde in zijn rede voor de ongekende consumptiedrift en vernietiging van milieu. Langzaam daagt echter bij de mensen het besef, dat zij niet op de oude voet kunnen doorgaan. De grenzen komen in zicht en het is dan ook hoog tijd voor het opstellen van nieuwe normen en regels. Misschien betekent dat materieel een stap terug maar nu kan het nog en anders is het straks niet alleen voor de ooievaar te laat.

Jan. 1991 Werkgroep It Eibertshiem.

Ook in 1991 rekenen wij op Uw steun.

U kunt gebruik maken van deze bon.

Bestelbon/Donateursbon.

-ex. In het ooievaarsnest à F17,50 (40 pag. veel foto's in kleur)
-ex. Oyevaer à F7,70 (Rijmen, liedjes, gezegden)
-ex. Odebar à F7,50 ,, ,, ,, ,,
-ex. Baddoek à F15,- (geweven, blauw/wit)
-ex. Lepeltje à F8,-
-ex. Set met 10 kaarten à F5,-
-ex. Verzamelpakket à F5,- (kaarten, pennen, stickers)
-ex. Ooievaars op het dak van Andersen à F7,50 (jeugdboekje)
-ex. Ooievaarsstropdas F20,-
-: Ja ik wordt donateur. (min. F7,50)

Naam:.....
Adres:.....
Woonplaats:.....
Postcode:.....

Sturen naar:
H. Folkertsma,
Hegedyk 1,
8642 WH-Lutkewierum
Tel: 05152-559

Ooievaars streken neer bij Lemmer

JOURE - Een groepje van vijf jonge ooievaars trok vorige week in Lemmer veel bekijks, zo meldt vogelkundig medewerker Jan de Jong te Joure. De vogels streken neer op het dak van de sporthal en kozen later een rustplaats op lantaarnpalen in de buurt. Deskundigen konden twee van de ooievaars herkennen aan de ringen om de poten. Ze waren afkomstig uit het ooievaarsverblijf Eibertshiem te Earnewâld. De drie 'wilde' ooievaars zijn na een paar dagen verdwenen.

De trek van kleine zangvogels is ondanks de harde wind al op gang gekomen. In Joure werd een goudhaantje gezien. Bij Rohel zag men een troepje baardmannetjes. Opvallend is de aanwezigheid van twintig flamingo's op de Steile bank langs de IJsselmeerkust. IJsvogels werden gezien te Koudum, in de Lauwersmeer en Kornwerderzand. Een bijzonder verhaal over vleermuizen hoorde de Jong van de familie Leffertstra te Akmarijp. In een boom die omwaaide zaten zeker 25 van die fladderende beesten. Om de trek van zangvogels goed te kunnen volgen wil De Jong graag meldingen van goudhaantjes, vuurgoudhaantjes, koperwieken en kruisbekken. Zijn adres: E. A. Borgerstraat 66 te Joure, telefoon 05138-14788.